

Poradnik dla właścicieli psów (17) - dog niemiecki

Pacyfistyczny Apollo o wielkim sercu

Na łamach naszej gazety przedstawiamy rasy psów najczęściej spotykane w Tczewie i okolicach. Można tu znaleźć opisy danej rasy, jej przyzwyczajenia i wymagania żywieniowe. W tym tygodniu prezentujemy doga niemieckiego.

- Należy on do grupy 2: pincerów, sznaucerów, molosów i szwajcarskich psów do bydła – informuje Alicja Makowiec, instruktor szkolenia psów użytkowych Związku Kynologicznego w Polsce, asystent sędziego kynologicznego Prób Pracy ZKwP, behawiorysta.

Na zdjęciu Jabba w towarzystwie... żaby.

Do walk i...

pilnowania dobytku

Rozróżnia się trzy rodzaje powstawania ras w tej grupie: rasy prymitywne - np. mudi, jużak, mastif tybetański, rasy przejściowe - np. podhalan, pon oraz rasy kulturalne - np. collie, bobtail, dog niemiecki.

Wzorzec rasy podaje, że za przodków dzisiejszych dogów niemieckich uznaje się dawne „Bullenbeisery” (rodzaj buldoga) i psy

gończe na grubą zwierzynę („Hatz-und Saurueden”) - te ostatnie były czymś pomiędzy ciężkimi mastifami a lekkimi, szybkimi chartami. Do polowania na dziki przycinano im uszy, tak by dzikie zwierzę miało mniej możliwości do ataku poprzez chwyt za nie. Określenie „Dogge” oznaczało pierwotnie dużego, silnego psa, nie określając jego rasy. Z czasem pojawiły się nazwy takie, jak Ulmer Dogge, En-

glish Dogge, Great Dane, Hatzrude (pies myśliwski), Saupacker (dzikarz) and Grosse Dogge, które odnosiły się do psów określonej wielkości i umaszczenia. W 1878 r. powołano w Berlinie 7-osobowy komitet, w skład którego weszli sędziowie i hodowcy. Jego zadaniem było sklasyfikowanie tych rozmaitych odmian psów w jednej kategorii „dogów niemieckich”. Tak rozpoczęła się hodowla nowej niemieckiej rasy.

W 1880 r., przy okazji wystawy psów w Berlinie, przyjęto pierwszy wzorzec rasy, później wielokrotnie zmieniany.

Dogi używane były niegdyś do polowań, walk z niedźwiedziami, ale także z innymi psami. Jean-Claude Hermans w swojej książce „Psy wczoraj i dziś” przytacza zabawną anegdotę dotyczącą rozpowszechnionych w Anglii walk psów. Otóż niektórzy właściciele próbowali oszukiwać i wcielali w skórę psów jakiś produkt o odrażającym smaku. Była to dobra metoda, by zmusić psa przeciwnika do zwolnienia chwytu i zaniechania ataku. Aby ukrocić ten proceder, zatrudniono „oblizywacza psów”. Jego zadaniem było przejechać językiem po skórze psa w kierunku gardła i stwierdzenie, czy jest on czysty. Ów smakosz dostawał jeden szyling od łebka.

Dogi służyły także do celów wojennych, pilnowały stad bydła i dobytku swego pana.

Ciepły i uczuciowy

W czasach, kiedy nikt nie czuje się bezpiecznie, wiele osób ceni je sobie ze względu na budzący respekt wygląd i wrodzony talent do stróżowania, wsparty silnie rozwiniętym instynktem terytorialnym. Ze względu na to, dog od najmłodszych lat

powinien być szkolony, by później nie stać się niebezpieczny. Szkolenie powinno odbywać się w grupie, by pies miał stały kontakt z innymi ludźmi i psami.

Dog niemiecki to także znakomity pies rodzinny, jeśli otrzyma staranne wychowanie i będzie prawidłowo socjalizowany. Mimo ogromnych rozmiarów to ciepły, uczuciowy i wrażliwy zwierzę o wielkim sercu. Podczas zabaw potrafi niezwykle delikatnie obchodzić się ze swoimi kolegami o małych rozmiarach. Bardzo mocno żywa się z rodziną, jest wspaniały dla dzieci i cierpliwy. To chyba najbardziej „pacyfistycznie” nastawiony pies z grupy molosów.

Wzorzec rasy wspaniale opisuje fenotyp doga: „Szlachetny wygląd doga niemieckiego jest skutkiem połączenia potężnej, silnej i harmonijnej sylwetki z elegancją, dumą i potęgą. Wielkość, połączona ze szlachetnością, harmonijną budową, proporcjonalną sylwetką i pełną wyrazu głową powodują, że dog niemiecki przykuwa uwagę, jak najwyższej klasy rzeźba. To prawdziwy Apollo wśród wszystkich psów”.

Dogi niemieckie zdecydowanie przodują w molosach pod względem wielkości. Wysokość w kłębie to co najmniej 80 cm, a suk co najmniej 72 cm. Hodowane są w trzech kategoriach umaszczenia: płowe i przegowane, czarne i arlekiny oraz błękitne.

Napisz do nas

Jeśli posiadasz psa i chciałbyś podzielić się z nami swoimi spostrzeżeniami, dać wskazówki jak wychowywać i żywić pupila lub masz pytania dotyczące wychowania zwierzęcia – napisz do nas na adres: pegas@wpomorskie.pl.

Skłonność do dysplazji i skrętu żołądka

Dog niemiecki należy do psów drogich w utrzymaniu, nie tylko ze względu na ilość i jakość dotaczanego mu pokarmu, ale także na spore wydatki u lekarza weterynarii. Psy dużych ras wymagają szczególnej uwagi w okresie dorastania, by nadmiar lub brak odpowiednich witamin i składników mineralnych nie doprowadził do schorzeń kości i stawów. Czujność jest uzasadniona tym bardziej, że wiele ras z grupy 2 ma genetyczne predyspozycje do dysplazji stawu biodrowego. Nadwaga może więc mieć zgubne skutki. Na szczęście po trudnym okresie wzrastania, większość psów tej rasy sama sobie reguluje swoje potrzeby żywieniowe, jeśli nie przyjmą oczywiście zwyczaju np. zebrania przy stole.

Jako rasa duża, dogi mają też problemy ze skrętem żołądka i powinny dostawać jeść częściej, ale w małych porcjach oraz na podwyższeniu. Jak każda popularna rasa, tak i ta nie ustrzegła się złej hodowli i doprowadzenia do osobników z wadami genetycznymi, zdrowotnymi i generalnie do skrócenia żywota tych wspaniałych psów. Nawet wzorzec rasy wymienia jako częste wady: łęklliwość i w związku z tym agresję ze strachu, wady powiek: ektropion, entropion, wady zgryzu: przodozgryz, tyłozgryz, krzywe szczęki. A u dogów z umaszczeniem arlekin: albinizm i głuchotę.

- Mam nadzieję, że hodowcy będą dążyli do poprawy nie tylko wyglądu tych psów, ale głównie ich charakteru - relacjonuje Alicja Makowiec. - Wielu właścicieli dogów jest rozczarowanych ich obecnym stanem psychicznym, gdyż kupując tego psa mieli nadzieję na to, że ich dog będzie nie tylko z wyglądu dogiem, ale również i z charakteru. Jeśli hodowcy wreszcie zrozumieją, że ten wspaniały pies to głównie zalety charakteru, to mam nadzieję, że wrócimy do „dawnych” dogów, które czasem widzimy na filmach z dawnych lat.

Szkolenie Psów - Poradnictwo,
Alicja Makowiec,
tel. 600-426-548,
www.hauward.pl.

Ich pierwsza fotografia

Najmłodszy mieszkaniec powiatu tczewskiego

Arkadiusz - syn Eweliny i Michała Tobiańskich z Pelplina, ur. 14 stycznia o godz. 4.25 (waga 3,6 kg, długość 57 cm).

Noemi - córka Katarzyny i Krzysztofa Furmanków z Tczewa, ur. 14 stycznia o godz. 5.20 (waga 2,9 kg, długość 52 cm).

Maja Natalia - córka Angeliki i Jarosława Komorowskich z Czarlina (gm. Tzew), ur. 15 stycznia o godz. 4.55 (waga 3,4 kg, dł. 57 cm).

Ksawery Florian - syn Emilii i Mateusza Koszów z Tczewa, ur. 15 stycznia o godz. 12.30 (waga 4,4 kg, długość 59 cm).

Oskar Żalikowski - syn Justyny Cwiklińskiej i Łukasza Żalikowskiego z Tczewa, ur. 15 stycznia o godz. 15.20 (waga 3 kg, długość 55 cm).

Adrian - syn Agnieszki i Marcina Mazurkiewiczów z Gniewu, ur. 18 stycznia o godz. 21.50 (waga 3,85 kg, długość 59 cm).

Dog Jabba, właściciel Tomasz Redak.